ରୋମ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ - ସଂଖ୍ୟା ଛଅ

ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ପର୍କୀୟ ବିବାଦ: ଡାନିଏଲ 11:36 ଉପରେ ଉରିଆ ସ୍ମିଥ ଓ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-08-14

ଆମେ 1798 ରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦର ଛଅଟି ପ୍ରବାହକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ।

> "ଇତିହାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଚାଲୁଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ସେହି ସଂଘର୍ଷ ଏବେବି ଚାଲିଛି। ଯାହା କି ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଛି, ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ପୁରୁଣା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବ, ଏବଂ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଚାଲିବ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ଭିତ୍ତିରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସୁବର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଏକ ଅନୁଭବ ଅଛି। ସେମାନେ ଶିଳାସମ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଅବିଚଳ ରହିବେ, ନିଜମାନଙ୍କର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରଖିବେ।" Selected Messages, book 2, 109.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବିବାଦକୁ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲା, ଏବେ ଆମେ ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଏବଂ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ବିବାଦକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ। ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଛତିଶତମ ପଦରେ ନିଜର "ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା" ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲେ।

> "ପଦ ୩୬। ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ମହାନ ବୋଲି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବ; ସେ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ।"

> "ଏଠାରେ ପରିଚୟ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ରାଜାଟି ପୂର୍ବରୁ ଶେଷରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ—ଅର୍ଥାତ୍, ପାପାଲ ଶକ୍ତିକୁ—ସୂଚିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ, ସେହି ଶକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲେ ଏହି ବିଶିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

ସ୍ମିଥ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ଥିବା ଶକ୍ତି "ପୋପୀୟ ରୋମ" ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଛତିଶତମ ପଦର ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକ ପୋପୀୟ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତା ନୁହେଁ। ସେହି ଦାବି ମିଥ୍ୟା। ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ, ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ 26 ର ସାତ ସମୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଉଭୟ ତାଲିକାର ସାତ ସମୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା। 1843 ଓ 1850 ମସିହାର ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ ସାତ ସମୟକୁ ଚାର୍ଟମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ଚିତ୍ରଣରେ ସାତ ସମୟର ରେଖାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ କ୍ରୁଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। 1856 ମସିହାରେ ସାତ ସମୟର ନୂତନ ଆଲୋକ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ ତାହା ପରେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଲା, ସେଥିରେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକାର ଅସ୍ୱୀକାର ଚିହ୍ନିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଉଭୟ ଚାର୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା।

ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ସାତାନଙ୍କ ଶେଷ ଛଳନା ହେଉଛି ଦେବଙ୍କ ଆତ୍ମ ାର ସାକ୍ଷ ୍ୟ କୁ ନିର୍ଫଳ କରିଦେବା; ଏବଂ ଏଠାରେ ପ୍ର ଥମ ଛଳନା ମଧ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ଆତ୍ମ ାର ସାକ୍ଷ ୍ୟ କୁ ନିର୍ଫଳ କରିଦେବା ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ଦୁଇଟି ଚାର୍ଟରେ ଥିବା ଭିତ୍ତ ିସ୍ଥ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର, ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶେଷଭାବେ ସାତ ସମୟର, ଏକ ସମକାଳୀନ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନକୁ ମଧ୍ୟ

ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

1843 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ, 1843ର ନକଲି ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ, ଉରିୟା ସ୍ମିଥ୍ ହେଲେ; ସେହି ଚାର୍ଟରେ "ସାତ ସମୟ"ର ରେଖାକୁ ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା। 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଉରିୟା ସ୍ମିଥ୍ "ସାତ ସମୟ"ର ଆଲୋକ ପ୍ରତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଦୁଇଟି "କ୍ରୋଧ" ଅଛି ବୋଲି ଦେଖିବାକୁ ସେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ଏହି ଦୁଇ କ୍ରୋଧ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା "ସାତ ସମୟ"ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମଟି ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ 723 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1798ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି 677 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1844ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ମରାହ ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ 1844 ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଗାଇଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହିପରି ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଦୁଇଟି କ୍ରୋଧମଧ୍ୟରୁ ଶେଷଟି ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।

> ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ଶେଷ କାଳରେ ଯାହା ଘଟିବ, ମୁଁ ତୁମକୁ ତାହା ଜଣାଇବି; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଶେଷ ହେବ। ଦାନିଏଲ 8:19.

ଶେଷ ଅନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତ ଥିବାକୁ ପୂର୍ବଧାରଣ କରେ। ଦୁଇଟି କ୍ରୋଧାବେଶର ଶେଷଟି, ଯାହା କେବଳ "ସାତ ସମୟ"ର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର, 1844 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧାବେଶ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା। ସ୍ମିଥ ଯେ ପଦ୍ୟାଂଶରେ ପାପାଳୀୟ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ନାହିଁ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ସେହି ପଦ୍ୟାଂଶଟି ହିଁ ପାପାସି ତାହାର ମରଣାନ୍ତକ ଘାଏ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

> ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବେ, ଏବଂ ଦେବଗଣଙ୍କ ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବେ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବେ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:36।

ଛତିଶତମ ପଦରେ "ରାଜା" "କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ସଫଳ ହେବେ। ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକରେ ସ୍ମିଥ ଏହି ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଛତିଶତମ ପଦ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକର ଧାରକ ନୁହେଁ, ସେହି ଏକେଇ ପୁସ୍ତକରେ ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେଇଶତମ ଓ ଚବିଶତମ ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କ'ଣ ଲେଖିଛନ୍ତି, ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

> "ପଦ 23। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଶେଷକାଳରେ, ଯେବେ ଅପରାଧୀମାନେ ପାପର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେବେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ମୁଖମଣ୍ଡଳଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗୁଢ଼ ବାକ୍ୟ ବୁଝୁଥିବା ଜଣେ ରାଜା ଉଦ୍ଭବିତ ହେବ। 24। ଏବଂ ତାହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରବଳ ହେବ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ବିନାଶ କରିବ, ସଫଳ ହେବ, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବ, ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପବିତ୍ର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ। 25। ଏବଂ ନିଜ ଚାତୁର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ହାତରେ କପଟକୁ ସଫଳ କରିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବ, ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଛଦ୍ମରେ ଅନେକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବ; ସେ ଅଧିପତିମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଉଠିବ; କିନ୍ତୁ ସେ ମାନବହସ୍ତ ବିନା ଭଙ୍ଗିଦିଆଯିବ।"
>
> "ଏହି ଶକ୍ତି ଛାଗରାଜ୍ୟର ଚାରିଟି ବିଭାଗ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱଗତିର ସମାପ୍ତିପ୍ରାୟ ଅବସ୍ଥାରେ, ଉଦୟ ହୁଏ। ନିଶ୍ଚୟଭାବେ, ଏହା ପଦ 9 ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକର ସେହି ଛୋଟ ଶୃଙ୍ଗ ସହିତ ଏକେଇ ଅଟେ। ପଦ 9 ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟିପ୍ପଣୀମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ସେପରି ଏହାକୁ ରୋମ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତୁ, ତେବେ ସମସ୍ତ କଥା ସୁସଙ୍ଗତ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ।"

"'ଏକ ଉଗ୍ର ମୁଖମୁଦ୍ର ।ବଳୀଯୁକ୍ତ ରାଜା।' ମୋଶା, ଏହି ସେଇ ଶକ୍ତ ି ଠାରୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଦଣ୍ଡ କୁ ପୂର୍ବବାଣୀ କରିବାବେଳେ, ତାହାକୁ 'ଉଗ୍ର ମୁଖମୁଦ୍ର ।ବଳୀଯୁକ୍ତ ଏକ ଜାତି' ବୋଲି କହିଛନ୍ତ ି । Deut. 28:49, 50. ଯୁଦ୍ଧ ସଜ୍ଜ ବ୍ୟୁ ହରେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କ ର ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜନଜାତି ନଥିଲା। 'ଗୁଢ଼ ବାକ୍ୟ ବୁଝୁଥିବା।' ମୋଶା, ଏମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେ ଖ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତ୍ର ାଂଶରେ, କହୁଛନ୍ତ ି, 'ଯାହାର ଭାଷାକୁ ତୁମେ ବୁଝିବ ନାହିଁ।' ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସନ୍ଦ ର୍ଭରେ ଏହି କଥା ବାବିଲୋନୀୟ, ପାରସୀକ, କିମ ୍ବା ଯବନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇପାରୁ ନଥିଲା; କାରଣ ଖଲ ୍ଦୀୟ ଓ ଯବନ ଭାଷା ପାଲେଷ୍ଟ ାଇନରେ କମ୍ କିମ ୍ବା ବେଶି ପରିମାଣରେ ପ୍ର ଚଳିତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଲାଟିନ ଭାଷାର କ୍ଷେ ତ୍ର ରେ ଏହା ସେପରି ନଥିଲା।"

"ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବେ।" ସମଗ୍ର ଅବଧିରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ନିରନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନଙ୍କ କାରଣରୁ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ପାପରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିରତ ଅବସ୍ଥାନ ଆହୁରି କଠୋର ଦଣ୍ଡକୁ ଆଣିଲା। ଯେ ସମୟରେ ସେମାନେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଅଧୀନକୁ ଆସିଲେ, ସେହି ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ନୈତିକ ଭାବେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଏକ ଜାତି ଭାବରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କେବେ ଥିଲେ ନାହିଁ।

"'ଶକ୍ତିଶାଳୀ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ।' ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସଫଳତା ବହୁ ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କର ମିତ୍ରଜୋଟମାନଙ୍କର ସହାୟତା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧରେ ଥିବା ବିଭେଦର କାରଣରେ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ସେମାନେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାନ୍ତିଲେ। ପାପାଳ ରୋମ ମଧ ସେହି ଲୌକିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ମାଧମରେ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଆଧାତ୍ମିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲା।"

"'ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଭାବରେ ଧ୍ୱଂସ କରିବେ।' ପ୍ରଭୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ 'ଧ୍ୱଂସ କରିବାରେ କୁଶଳ' ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ; ଏବଂ ରୋମୀୟ ସେନାଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ସମୟରେ ଏଗାର ଲକ୍ଷ ଯିହୂଦୀଙ୍କ ବଧ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ କଥାର ଏକ ଭୟଙ୍କର ପୁଷ୍ଟି ଥିଲା। ଏବଂ ରୋମ ତାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ, କିମ୍ବା ପାପାଳ, ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପଚାଶ ନିୟୁତ ସହୀଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା।"

"'ଏବଂ ତାହାର ନୀତିଦ୍ୱାରା ମଧ ସେ ନିଜ ହାତରେ କୁଟିଳତାକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବ।' ରୋମ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ, କୁଟିଳ ନୀତି ପାଇଁ ବିଶେଷ ପରିଚିତ ହୋଇଛି; ଏହି ନୀତି ଦ୍ୱାରା ସେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନରେ ଆଣିଥିଲା। ଏହା ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମ ଓ ପାପାଳ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ। ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ଶାନ୍ତିର ମାଧମରେ ଅନେକଙ୍କୁ ନାଶ କଲା।"

"ଏବଂ ଶେଷରେ ରୋମ, ତାହାର ଜଣେ ଶାସକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିରେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ରାୟ ଦେଇ, ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଦାଣ୍ଡିଲା। 'କିନ୍ତୁ ସେ ହାତ ବିନା ଭଙ୍ଗିତ ହେବ,' ଏହି ପ୍ରକାଶ ଏହି ଶକ୍ତିର ବିନାଶକୁ ଅଧ୍ୟାୟ 2ର ପ୍ରତିମାକୁ ଆଘାତ କରାଯାଇଥିବା ଘଟଣା ସହିତ ଅଭିଜ୍ଞାତ କରେ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202–204.

ସ୍ମିଥ, ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଦୁଇଥର, ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ଏବଂ ପାପାଳୀୟ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ବିନିମୟଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ତାହାର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରୋମର ପ୍ରକାଶମାତ୍ର ଅଟେ; ଯେପରିକି ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲୋହା ଓ ମାଟିର ମିଶ୍ରଣ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଚର୍ଚ୍ଚକ୍ରାଫ୍ଟ ଓ ରାଜ୍ୟକ୍ରାଫ୍ଟର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସ୍ମିଥ ଯେ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ରୋମ "ସଫଳ ହେବ, ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ," ଏବଂ ଯେ ରୋମ "ତାହାର ହାତରେ କୌଶଳକୁ ସଫଳ କରିବ," ସେତେବେଳେ ସ୍ମିଥ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଛତ୍ତିଶତମ ପଦରେ ସେହି "ରାଜା" ଯେ "କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ହେବ," ସେ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ଏବଂ ପାପାଳୀୟ—ଉଭୟ ରୋମର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ପରେ ସେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଛତ୍ତିଶତମ ପଦରେ ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମଧ ପାପାଳୀୟ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ।

ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ଡାକାତମାନେ ହେଲେ ରୋମ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ମିଥଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଥିବା ଚାରିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ରୋମ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରେ।

> ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଅନେକେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ତୁମ ଜନମଧ୍ୟରୁ ଲୁଟେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14.

ସ୍ମିଥ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଛତିଶତମ ପଦରେ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଶେଷଣଗୁଡ଼ିକ ପାପାସୀ ଶକ୍ତି ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖୁନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ପୂର୍ବରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରୁଥିବାଟି ରୋମ ବୋଲି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ। ତଥାପି ଛତିଶତମ ପଦର ରାଜା "ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ।" ସେହି ଏକେଇ ଛତିଶତମ ପଦର ରାଜା "ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବେ।" ଦାନିୟେଲରେ ପାପାସୀ ଶକ୍ତି "ପରମପ୍ରଧାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିବ," ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପାପାସୀ ଶକ୍ତି ପରମପ୍ରଧାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା କରେ।

> ତାହାଙ୍କୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା କହୁଥିବା ଏକ ମୁଖ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ବିଆଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲିଲା, ତାଙ୍କ ନାମକୁ, ତାଙ୍କର ତାବେରନାକଲକୁ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:5, 6.

ପାପାଳ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ଛତିଶତମ ପଦରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବେ, ଏବଂ ଦେବଗଣଙ୍କ ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବେ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବେ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:36।

ମାନବୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ସ୍ପଷ୍ଟ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ପାପର ମଣିଷ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାବେଳେ ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥେସ୍ସଲୋନୀକୀୟରେ ଯାହାକୁ ଭାବାନୁବାଦ କରୁଥିଲେ, ସେହିଟି ଛତିଶତମ ପଦ ଥିଲା।

> କେହି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁନ୍ତୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ନ ଘଟିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପାପର ମଣିଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଯାହା କି ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଉପାସିତ ହୁଏ; ଏପରିକି ସେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ୱର ପରି ବସିଥାଏ। 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:2, 3.

ଛତିଶତମ ପଦରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, "ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବ," ଏବଂ ପାଉଲ କହନ୍ତି, "ସେହି ପାପର ମନୁଷ୍ୟ, ନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ; ଯିଏ ବିରୋଧ କରେ ଓ ନିଜକୁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଉନ୍ନତ କରେ ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ।" ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ସ୍ମିଥଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ଦାବି କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଅଧିକାର ନଥିଲା ଯେ ଛତିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଜାଟି, ଛତିଶତମ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଆସୁଥିବା ରାଜାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା। ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭାବେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କର ଏହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ଆଧାର ନଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏହି ଦାବି ଯେ ସେ ଏପରି କଲେ କାରଣ ଛତିଶତମ ପଦରେ ପାପାଳ ଶକ୍ତିର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ନାହିଁ, ତାହା ଥିଲା ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିକୃତ କରିବା।

> ଆମ ପାଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି; ତୁମେ ସେହିଥିରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଏହା ଭଲ କରୁଛ, ଯେପରି ଅନ୍ଧକାର ସ୍ଥାନରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ଏକ ଆଲୋକ ଉପରେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାତ ନ ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରଭାତତାରା ତୁମ ହୃଦୟରେ ଉଦୟ ନ କରେ: ପ୍ରଥମେ ଏହା ଜାଣ, ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କାହାରି ସ୍ୱଇଚ୍ଛାନୁସାର

> ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ବିଷୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୁରାତନ କାଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଆସିନଥିଲା; ବରଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ କଥା କହିଥିଲେ। 2 ପିତର 1:19–21.

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଅନେକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍, ପାଷ୍ଟର ଓ ଲେଖକମାନେ ସ୍ମିଥଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗ ସଠିକ୍ କି ଭୁଲ ତାହା ବିଷୟରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଜଣେ ପାଷ୍ଟର, ଲୁଇସ ୱେର୍, ଯିଏ ଦୀର୍ଘଦିନ ହେଲା ପରଲୋକଗମନ କରିଛନ୍ତି, ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶ ସ୍ମିଥଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ମଡେଲ୍‌ର ବିରୋଧ କରିବାରେ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବିରୋଧର କାରଣ କେବଳ ଏତିକି ନ ଥିଲା ଯେ ସ୍ମିଥ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ପଦରେ "ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ରାଜା"ଙ୍କୁ ତୁର୍କୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ବରଂ ସ୍ମିଥଙ୍କର ଧାରଣାମୂଳକ ମଞ୍ଚ ଆର୍ମାଗେଦ୍ଦୋନ୍‌ର ମଧ୍ୟ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। 1980 ଦଶକରେ କିମ୍ବା ତାହାର ଆସପାସ ସମୟରେ ଜଣେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲେଖକ Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲେ। ସେହି ଲେଖକଙ୍କ ନାମ ଡୋନାଲ୍ଡ ମ୍ୟାନସେଲ୍, ଏବଂ ପୁସ୍ତକଟି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି।

ମାନସେଲ୍ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଦେଖାନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଉଭୟ ଯୁଦ୍ଧ ସନ୍ନିକଟ ହେଉଛି ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସୁସମାଚାରକମାନେ ଆର୍ମାଗେଡୋନ୍ ଓ ଜଗତର ଶେଷର ଚିହ୍ନ ଭାବରେ ତୁର୍କୀର ଯଥାର୍ଥ ଯେରୁସଲେମକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ବିଷୟକ ସ୍ମିଥଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ମଣ୍ଡଳୀୟ ସଦସ୍ୟତା ତାଲିକାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଦ୍ଧ ସନ୍ନିକଟ ହେବା ସମୟରେ, ସ୍ମିଥଙ୍କ ଆର୍ମାଗେଡୋନ୍-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୃହୀତ ସୁସମାଚାରକମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଜୋର ଆଧାର କରି, ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟତାରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ଯେକୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଲା ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସ୍ମିଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ମଡେଲ୍‌ରୁ ସେମାନେ ଯେତେ ସଦସ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସଦସ୍ୟ କଳିସିଆ ହରାଇଲା।

ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ମିଥ୍ ଯେପରି ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲର ଛତିଶତମରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ, ସେହିପରି ସ୍ମିଥ୍‌ଙ୍କର ତର୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟଣାବଳୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ମଡେଲ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା।

ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋର ଶେଷ ପଦରେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ରାଜାକୁ ନେଇ ସ୍ମିଥ ଓ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତର୍କରେ, ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ ଏମିତି ଏକ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଯାହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ମିଥଙ୍କର ବାଲୁକାମୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭିତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଇତିହାସକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ନାହିଁ।"

ଉଭୟ ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକମାନେ ସ୍ମିଥଙ୍କ ଆର୍ମାଗେଦ୍ଦୋନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବିକାଶଶୀଳ ଇତିହାସକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲା, ଶେଷରେ ଏକ ସର୍ବମୋଟ କ୍ଷତିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା।

> ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭେଡ଼ାର ବେଶରେ ଆସନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଭିତରୁ ସେମାନେ ହିଂସ୍ର ବଘ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଫଳଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିବ। ଲୋକେ କି କଣ୍ଟାଝାଡ଼ରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ, କିମ୍ବା ନିର୍ଗୁଣ୍ଡିରୁ ଡିମ୍ବିରି ଚୟନ କରନ୍ତି? ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ; କିନ୍ତୁ ଖରାପ ଗଛ ଖରାପ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଭଲ ଗଛ ଖରାପ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଖରାପ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ନାହିଁ, ତାହା କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଯାଏ।

> ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ର ଫଳଦ୍ୱ ।ରା ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ି ବ। ମାଥିଉ 7:15–20।

ଛତିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାଜା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ନିଜସ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ସ୍ମିଥଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଷଷ୍ଠ ମହାମାରୀ ଓ ଆର୍ମାଗେଡନ୍‌ର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଫଳ ଦେଇଥିଲା।

> ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ଦୂତ ମହାନଦୀ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍‌ଉପରେ ନିଜର ପାତ୍ର ଢାଳିଲେ; ଏବଂ ତାହାର ଜଳ ଶୁଖିଗଲା, ଯେଣୁ ପୂର୍ବଦିଗର ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ବେଙ୍ଗ ସଦୃଶ ତିନୋଟି ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଅଜଗରର ମୁଖରୁ, ପଶୁର ମୁଖରୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାର ମୁଖରୁ ବାହାରିଆସିଲା। କାରଣ ସେମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା, ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା, ଯେମାନେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତର ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରିଯାଆନ୍ତି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ମହାଦିନର ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ। ଦେଖ, ମୁଁ ଚୋର ପରି ଆସୁଛି। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଜାଗ୍ରତ ରହେ, ଏବଂ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା କରେ, ନହେଲେ ସେ ନଗ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିବ, ଏବଂ ଲୋକେ ତାହାର ଲଜ୍ଜା ଦେଖିବେ। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ହର୍ମଗିଦ୍ଦୋନ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର କଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 16:12–16.

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ଷଷ୍ଠ ମହାମାରୀ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ପରେ ଆସେ; ତେଣୁ "ତୁମର ବସ୍ତ୍ରକୁ ରକ୍ଷା କର" ବୋଲି ଯେ ସତର୍କବାଣୀ ରହିଛି, ସେହିଟି ନିଶ୍ଚୟ ଏମିତି ଏକ ପରୀକ୍ଷାତ୍ମକ ବିଷୟକୁ ସୂଚାଏ ଯାହା ମିଖାଏଲ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ, ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମହାମାରୀ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ଷଷ୍ଠ ମହାମାରୀ ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏମାନେ ସେହି ତ୍ରିବିଧ ଏକତା, ଯାହା ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ ଏକତ୍ର ହୁଏ। ସେହି ତ୍ରିବିଧ ଏକତା ହେଉଛି ଆଧୁନିକ ରୋମ; ଏବଂ ଆଧୁନିକ ରୋମର ସେହି ତ୍ରିବିଧ ଏକତାକୁ ଯେ ପ୍ରତୀକ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଏବଂ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ସେମାନେ ହେଲେ "ତୁମର ଜନଙ୍କ ଲୁଟେରାମାନେ," ଯେମାନେ "ଦର୍ଶନ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜେମାନେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି" ଏବଂ "ପତିତ ହୁଅନ୍ତି।"

ଷଷ୍ଠ ପ୍ଲେଗର ସତର୍କବାଣୀକୁ ଯେତେବେଳେ ବୁଝାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଜଣେ ଆତ୍ମାକୁ ନଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଲାଓଦିକୀୟର ପାଞ୍ଚଟି ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ। ସେହି ସତର୍କବାଣୀକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି "ତୁମ ଜନଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ", ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି। ସୋଲୋମନ କହିଥିଲେ, ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଦର୍ଶନ ନଥାଏ, ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି।

> ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ ୨୯:୧୮।

ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "perish" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ନିର୍ବସନ କରିଦେବା"; ଏବଂ ଯୋହନ ଲେଖିଥିଲେ, "ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ସଚେତନ ରହେ ଏବଂ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ଯେଣେକି ସେ ନିର୍ବସନ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ନ ପଡ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ଲଜ୍ଜାକୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ।" ଉତ୍ତରର ରାଜା ବିଷୟରେ ସ୍ମିଥ୍ ଭୁଲ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭିତ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ ଗଢ଼ିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଯଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାହା ନିର୍ବସନତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ; ଏବଂ ଏହି ନିର୍ବସନତା ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳାଯାଆନ୍ତି।

ସ୍ମିଥ୍ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୂତନ ଭ୍ରାନ୍ତ ପରିଚୟକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଜେମ୍ସ ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସକାରମାନେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ୍, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମତଭେଦ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ଏଲେନ୍ ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ମିଥ୍—ଉଭୟଙ୍କୁ—ଡାନିଏଲ୍ ଏଗାରରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ମତଭେଦକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ପାଇଁ ତୀବ୍ର ଭାବେ ତାଡନା କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ ପ୍ରଥମ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶନରେ, ଜେମ୍ସ ୱାଇଟ୍ ଲେଖିଥିଲେ:

“ଯୀଶୁ ଉଠି ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି, ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ, 1844 ମସିହାର 7ମ ମାସରେ, ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ—ଏହାକୁ ମୁଁ ପୁରାପୁରି ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ଦେଖନ୍ତୁ ଲୁକ 13:25; ମାଥିଉ 25:10; ଦାନିଏଲ 7:13,14। କିନ୍ତୁ ମିଖାଏଲଙ୍କର ଉଠି ଦାଣ୍ଡାଇବା, ଦାନିଏଲ 12:1, ଅନ୍ୟ ଏକ ଘଟଣା, ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ। 1844ରେ ତାଙ୍କର ଉଠିବା ଥିଲା ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବା, ଏବଂ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଓ ଶାସନ କରିବାର ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ମିଖାଏଲଙ୍କର ଦାଣ୍ଡାଇ ଉଠିବା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ରାଜସତ୍ତାକୁ, ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିନାଶରେ ଏବଂ ନିଜ ଜନଙ୍କର ମୁକ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ। ମିଖାଏଲ ସେହି ସମୟରେ ଉଠି ଦାଣ୍ଡାଇବେ, ଯେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟାୟ 11ର ଶେଷ ଶକ୍ତି ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ। ଏହି ଶକ୍ତି ହେଉଛି ଶେଷ ଶକ୍ତି, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପଦଦଳିତ କରେ; ଏବଂ ସତ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏଯାବତ୍ ସମଗ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟଜଗତ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ଓ ବହିଷ୍କୃତ ହୋଇରହିଥିବାରୁ, ଏହାରୁ ନିଷ୍କର୍ଷ ହୁଏ ଯେ ଶେଷ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଶକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ‘ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିନାହିଁ;’ ଏବଂ ମିଖାଏଲ ମଧ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ଦାଣ୍ଡାଇନାହାନ୍ତି। ସନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରୁଥିବା ଏହି ଶେଷ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11-18ରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରାଯାଇଛି। ତାହାର ସଂଖ୍ୟା 666 ଅଟେ।” James White, A Word to the Little Flock, 8.

ସ୍ମିଥ୍ ଯେତେବେଳେ “ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଶେଷ ଶକ୍ତି” ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ କଥିତ “ନୂତନ ଆଲୋକ” ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ମିଥଙ୍କର ଏହି ପ୍ରୟୋଗକୁ ନୂତନ ଆଲୋକ ବୋଲି ନୁହେଁ, ବରଂ ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ଆକ୍ରମଣ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ରୋମ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଉରିଆ ସ୍ମିଥ୍ ଓ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ବିବାଦର କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଶେଷତା ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରମାନେ ଭାବେ ଆମେ ରୋମ୍ର ପ୍ରତୀକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବାଦସମୂହ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ।

ସେହି ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପରିଚୟ। ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ସରଳ ବ୍ୟାକରଣକୁ ବିକୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ; କାରଣ ସ୍ମିଥ କେବଳ ଏତିକି ଅବହେଳା କରିନଥିଲେ ଯେ, ଛତିଶତମ ପଦରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲକ୍ଷଣ ରୋମକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରେ, ବରଂ ସେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟାକରଣିକ ଗଠନ ଏହା ଦାବି କରେ ଯେ, ଛତିଶତମ ପଦର ରାଜା ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଏକେ ରାଜା ହେବା ଉଚିତ।

ଆଉ ଏକ ହେଲା, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା। ଆଉ ଏକ ହେଲା, ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆଉ ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା, ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣା ଏପରି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶକୁ ନେଇଯିବ, ଯାହା ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ସମାପ୍ତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବାବେଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉନାହିଁ। ଆଉ ଏକ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି। ଆଉ ଏକ ହେଲା, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ନୂତନ ଆଲୋକ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଏ। ଏହି ସମସ୍ତ ଗୁଣବିଶେଷ “ତୁମ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଲୁଟେରାମାନେ” ବିଷୟକ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ରୋମର ପ୍ରଥମ ବିବାଦ, ଯାହା ତୁମ ଜନମାନଙ୍କର “ଲୁଟେରାମାନଙ୍କୁ” ଚିହ୍ନିତ କରି ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ବିବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ରୋମର ଶେଷ ବିବାଦକୁ ଯେତେବେଳେ ଉରିଆ ସ୍ମିଥ ଓ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ବିବାଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖା ସହିତ ଏକତ୍ର କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖିବୁ ଯେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ନିଜମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଦର୍ଶକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଉପରେ ଗଢୁଥିବେ, ଯାହା ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ।

ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସ୍ୱତଃସ୍ଫୂର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଏହି ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏତେ ସୁଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରେ। ସେହି ଶ୍ରେଣୀ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ଫଳରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କିପରି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରେ ବୋଲି ଉଠିପାରୁଥିବା କୌଣସି ଚିନ୍ତାକୁ ଅଗଣାଇ, ନିଜମାନଙ୍କର ମତକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବେ।

1844 ପରେ ତୁରନ୍ତ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ପ୍ରଥମ ପିଢିରେ, ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିବାଦ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲା। ସେହି ବିବାଦ ଅବିରତ ଭାବରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଚାଲିଲା, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ତୃତୀୟ ପିଢିରେ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଲା। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା"ର ଆଦର୍ଶରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଛଅଟି ରେଖାମଧ୍ୟରୁ ଚତୁର୍ଥ ରେଖା ଭାବରେ "ଦୈନିକ" ବିବାଦକୁ ବିଚାର କରିବୁ।

କିନ୍ତୁ ଆମେ ରୋମର ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦଶମ ପଦକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା କହିଥିଲୁ: "ଦଶମ ପଦ ମଧ୍ୟ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର 'ସାତ କାଳ'କୁ ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ସହ ସରାସରି ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସତ୍ୟର ଶ୍ରେଣୀ ଆମେ ଏଠାରେ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ ତାହାର ସୀମାରୁ ବାହାରେ ଅଛି।"

୧୮୬୩ ମସିହାରେ "ସାତ ସମୟ"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଉରିଆ ସ୍ମିଥ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ। ସେ, ସେହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସେହି ବିଷୟ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ସେହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ହାଇରମ ଏଡ୍ସନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ହୋଇ ୧୮୫୬ ମସିହାରେ Review ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସ୍ମିଥ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଥିବାର ଅର୍ଥଗୁଡ଼ିକ—ଯେଉଁ ଆନ୍ଦୋଳନ "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରେ ସେହି ଏକେ ବିଷୟ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା—ସେଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମିଥ "ଉତ୍ତରର ରାଜା" ବିଷୟରେ ନୂତନ ଆଲୋକ ବୋଲି ଦାବି କରି ପରିଚୟ କରାଇଥିବା ବିଷୟର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟର ବାହାରେ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବିବାଦମାଳାର ରେଖାବଳୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଆମର ସାରସଙ୍କ୍ଷେପ ସମାପ୍ତ କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶମ ପଦ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଅଲୋଚନା କରିବୁ, ଏବଂ ୧୮୫୬ ମସିହାରେ "ସାତ ସମୟ" ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଆସିଥିବା ଲାଓଦିକୀୟ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସ୍ମିଥଙ୍କ ଅସ୍ୱୀକାର କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ।

> "ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ସଠିକ୍ ଥିଲା। ଆମେ ଯେ ମହାନ ଚିହ୍ନସ୍ଥମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଆସିଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଚଳ। ଯଦିଓ ନରକର ସେନାଦଳ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିରୁ ଉଖାଳିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବି ବିଜୟୋତ୍ସବ କରିପାରେ, ତଥାପି ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସତ୍ୟର ଏହି ସ୍ଥମ୍ଭମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପର୍ବତଶୃଙ୍ଗମାନଙ୍କ ପରି ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ ସହ ସାତାନ ଏବଂ ତାହାର ସେନାଦଳର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ ମିଶିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଚଳିତ। ଆମେ ଅନେକ କିଛି ଶିଖିପାରୁ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏପରି କି ନୁହେଁ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିରନ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ।" Evangelism, 223.

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସରେ ଆମର ସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଉଥିବା ସତ୍ୟର ମହାନ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ସେମାନେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବାନି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏମିତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହେବାନି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଆଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ବିଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ଅଧିକ ଆଣିଦେବ।" Selected Messages, book 2, 101, 102.

> "ଏହି ସମୟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ; କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଡାଳିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିଠାରୁ ଗୋଟିଏ ପିନ୍‌ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ସରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସତ୍ୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ହିଁ ଅଛି। ଯେମାନେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଭାସିଯିବେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ବିଷୟରେ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପ୍ରମାଣ ପାଇଆସିଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇପଡ଼ିବେ। ପୁରୁଣା ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ଆମେ ଆମର ଦିଗ୍‌ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହରାଇନଯାଉ।" Manuscript Releases, volume 1, 55